

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltenek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítottak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.

Női pályák.

I.

Nem is volt olyan régen, talán igaz is! Ezelőtt 30—40 évvel csak a fiúk okoztak gondot a szülőknek.

A lányoknak, mikor kikeltek a bölcsőből, babát adtak a kezébe, melyet ezután 14—15 éves korukban a főzőkanállal cserélték föl. Közben megtanították őket írni, olvasni, számolni, kötni, varrni és himezni; s s ezzel be volt fejezve az oktatás.

A többi, a mit egy fiatal leánynak tudnia kellett, az édesanyjától tanulta otthon.

Akkor kevésbé is voltak követelők az emberek — főleg a nőkkel szemben.

Megelégedtek azzal, ha a nő jó gazdaszszony volt, ki értett a háztartás vezetéséhez,

ha tudott jól sütni, főzni, ha meg tudta férjura s gyermekei elszakadozott ruháit varrni, ha tudott a társaságban kedves lenni, ha tudott csevegni.

Akkor azt keresték, vajjon tud-e a nő szeretetével meleget árasztani, van-e elég akaratereje megküzdeni az élet nehézségeivel, elég szilárd jelleme a jó útról le nem térni soha; képes lesz-e hü feleség, igaz anya lenni?

S ha mindezek a jó tulajdonságok megvoltak benne, férjhez ment s azontul legfőbb a férjnek volt gondja vele.

Mindez most úgy tűnik föl előttünk, mintha régen lett volna, mintha igaz se volna.

Több ezredév mult el a világ teremtese óta. Mi ehhez képest az a 30—40 év! S mégis, mily nagyot haladt azóta a világ; haladtunk minden irányban, legkivált a civilizációban.

A civilizáció hozta magával, hogy minden irányban: lakás, ruházat, élvezetek dolgában, még a szellemiekben is, követelőbbekké lettünk.

Hol vannak azok a régi jó idők, mikor két szobában ellakott egy egész család? mikor faggyugyertyát égettek apáink? Hol vannak azok a jó idők, mikor apáról fiura szállt a ködmen s anyáról leányra az ünneplő? Hol vannak azok a — rossz idők, mikor a nemzeti színház egymagában állt s annak se volt látogatója? A mikor egy ujság volt s annak sem volt olvasója?

Mind ennek — hála Isten — vége!

Lakást, fürdőszobát, légszszszvllgítás nélkül képzelni is alig lehet. — A fiu vagy leány a világ minden kincseért föl nem venné

szülői viseltes ruháját. — Színházunk a fővárosban van három — lesz talán négy is; ujság és folyóirat pedig egy egész legió.

Igy vagyunk a leányokkal is. — Követelőbbek lettünk velük szemben is. — Megkívánjuk, hogy ne csak a konyhában (sokan ezt el is engedik), hanem a szalonban is tudjanak mozogni; megkívánjuk, hogy a feleség valódi társa legyen férjének s különösen műveltség dolgában ne álljon mögötte. — Megkívánjuk, hogy legyen eszes s szellemes, tudjon zongorázni, beszéljen francziál, angolul, s mindenkifölött legyen — pénze!

Mi sem természetesebb tehát, hogy e követelésekkel szemben a szülők nyakra-főre taníttatják leányaikat — a nevelésről azonban megfeledeznek. S mi ennek a következménye? Gazdagabbak lesznek ugyan a tudományokban, de vajmi szegények a házias, családias erényekben. Mindent kicsinyelnek s oly igényekkel lépnek a világ elé, melyeket gyakran egyáltalán lehetetlen kielégíteni.

Ennek ismét az a következménye, hogy mindinkább hódolnak — férfiak s nők egyaránt — az önző nézetnek, hogy jobb kényelemben élni, egyedül, mint az élet nehézségeivel küzdve kettesével, hármassával.

A házassági kedv nagyon megcsappant; csupán az apró eseteknél, a zsenge ifjuságnál mutatkozik még némi lelkesültség; az is csak olyan szalma-tűz, s inkább „ifjúkori bűn” számba megy.

Nem csoda tehát ha a szülők jó eleve gondoskodnak, hogy leányaik szükség esetén saját emberségükből is megélhessenek. A pályaválasztás szüksége tehát előáll a leányoknál is!

A „Székelyföld” tárczája.

Egy kép a multból.

(Elbeszélés.)

Irtá Barthalis János.

(Folytatás.)

III.

Késő éjjelre hajlott már az idő, mikor a Csálárdfi ajtaján a hármas kopogás hallatszott.

A nótárius már várta barátját.

Az asztalon szétszórt ételmaradványok, a fenéig kiürített borospalackok és az átláthatatlan pipafüst, mely mint nehéz köd ült meg a kis szobá falai közt, eléggé elárulták, hogy az az ember, a ki most olyan kedélyesen mosolyog a belépő Csállámosi szeméi közé, a legjobb egyetértésben van lelkiismeretével, azzal a kisbíróval, a kit, ha csak valami surrja az orrát, sem a kincsek halmazával, sem pedig holmi hízalgő, nyájas szavakkal nem lehet elhallgattatni.

— Na, Tóni pajtás, — szólott Csállámosi, a mint egy karszékből hanyagul elhelyezkedett — hát hogyan izlett ez a szerény vacsora a mai szónoklatok után?

A kérdező pedig előbb felhajtott egy pohár

liquor nectarine-t, lekanyarított egy szelet veszfáliai sonkát, s miután egyet osettentett ujjával, felpofából adta meg a feleletet:

— Bizony, Ferkó, hercegi ellátás volt.

— És a bor?

— Királyi.

— A likör?

— Mint a szűzleány csókja.

— Hát a dohány?

— Mint minden olyan embernek való takarmány, melyet csak mágánások élvezhetnek.

— Így hát meg vagy velem elégedve?

— A szó teljes értelmében. Te gentleman vagy!

— Köszönöm a bókot, de rosszkor jön.

— Semmi bók. Én a tiszta valóságot mondtam.

— Hagyd el. Ne hizelegjünk egymásnak, mert még nevelésgesek leszünk magunk között is. Hanem egyre kérlek; megteszed?

— Már miért nem kérsz kettőre?

— Később talán többre is kettőnél.

— Hát mit akarsz tőlem?

— Csak egyet.

— Már megint? Szavamra mondom, ugy ötlöszhatolsz a mondanivalóddal, mint holmi szerelmes kis diák az ő ideálja előtt a régen tartott valomással.

— Hát nem habozok tovább. Arra akarlak kérni, hogy beszéld el nekem multadat, melyet

utolsó találkozásunk alkalmával sem tudattál velem. Tudom, hogy nem szívesen teszed. Elég bizonyíték rá megváltoztatott neved. De hát ez már mit sem változtat a dolgon. Én ismerlek, s ha kíváncsi vagyok multadra, nem az én hibám, mivel az emberek többé-kevésbé kíváncsiak szoktak lenni. Azonban félre az üres szavakkal! A tette, barátom, és légy közlékeny. Megteszed?

— Meg. A hol az érdeklődőség esete áll fönn, ott titkok nem létezhetnek. Tehát figyelj.

— Talpig fül leszek.

— Arra ugyan szükség lesz. Emlékszel, ugy-e bár, arra az időre, midőn a debreczeni kollegium falai között végbucsut vettünk egymástól? — kezdé Csálárdfi.

— Emlékszem.

— Akkor még annak is tudatával kell birnod, hogy mint igen jó barátok váltunk el.

— Tudom. Örömmel emlékszem rá.

— Köszönöm szavaidat. De azért kell e visszaemlékezéseket felújítani, mert az is elbeszéléshez tartozik.

Tehát a muzsák falai közül kidobott a sors miniket ahhoz a nagy urhoz, kit a poétavilág életnek nevez. Neked jól volt dolgod. Inzseller lett belőled. De én, szülők nélkül, támasz hiányában, olyan elhagyatott voltam, hogy talán az első napokban éhen halok, ha egy szerencsés gondolat nem jön

A király a hadsereghez. A m. kir. honvédség „Rendeleti Közlönyé”-nek a legutóbbi, 52. száma a következők közli:

Ő császári és apostoli királyi felsége a következő legmagasabb Hadparancsot méltóztatott kibocsátani:

Hadparancs.

Hadseregem s mindkét honvédségem nagyobb fegyvergyakorlatainál évenként jelen lévén, meggyőződést szerzek magamnak az összes véderőm folytonosan haladó harcászati képességéről.

Az ideai, az eddigieknél részben nagyobb számú, épp most befejezett gyakorlatok nagy megelégedésemre tapasztalnom engedték, hogy véderőm a jelenkor követelményeinek megfelelő hadi eszközökkel felszerelve, egységesen kiképezve és cél tudatos tevékenységben edzve, minden részben igazi bajtársaság által összefűzve és a közösség azon szellemétől áthatva, melyet az évszázadoktól örökölt, — teljes kezességet nyújt épúgy a béke, mint a veszély napjaiban felmerülő feladatainak odaszó teljesítésére.

Hadseregemnek s mindkét honvédségnek, a csapatvezetők s minden egyes tagja által nyilvánított sikeres tevékenységéért a legmelegebb köszönetemet és a legteljesebb megelégedésemet fejezem ki.

Beszterczen, 1891. évi szept. hó 15-én.

Ferencz Józsefs. k.

Az 1890-ik évi zárszámadások eredménye rendkívül kedvező, mi az államjövödelmek igen kielégítő fejlődése mellett annak tulajdonítandó, hogy több kiadás, mely az 1890-ki budgetet terhelte volna, áthozatott az idei budgetre.

Felhívás aláírásra.

Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület a következő felhívást bocsátotta ki, melyet mi is melegen ajánlunk olvasóink figyelmébe.

Ő császári és királyi apostoli Felsége Ischlben f. évi július hó 18-án kelt legfelsőbb elhatározásával, arra a fontos közgazdasági célra való tekintettel, melynek elérésére az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület törekszik, legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy egyesületünk a borvölgyi fürdőt (Besztercze-Naszód.) kezelése alá vegye, mely örvendetes tényről a pénzügyminiszterium 1891. július 29-én 63,003 sz. alatt értesítette az egyesületet.

Igazgató választmányunk e fürdőt, mely természeti szépségeinél fogva az erdélyi részi egyik leggyönyörűbb üdülő pontja, a modern igényeknek megfelelően berendezni, illetve a jelenleg is jól látogatott fürdő telepen fürdő-házat, vendéglőt, lakóházakat s esetleg a jelentkező egyesek részére villákat építeni, kitűnő borvizét forgalomba hozni és általában a fürdőt a még nagyobb közönség számára minél előbb megnyitni óhajtván, a szükséges befektetésre előirányzott költségeket, a közjó érdekében áldozni kész közönség támoga-

tását és pártfogását kikérve és remélve, aláírási iverk alapján szerzett kölcsön útján szándékszik összegyűjteni. Az aláíróktól egy aláírás után 10 frt kölcsönt kérünk s ez összeggel szemben egyesületünk a visszafizetésre nézve kötelező nyugtát állít ki.

Szükségtelen hangsúlyoznunk, hogy egyesületünk e fürdő nagy munkával és fáradsággal járó kezelésével kiváltképpen azért terhelte meg magát, hogy az eddig elhanyagolva volt rendkívül határos (10 R^o) vasas fürdőt arra a színvonalra emelje, melyet e helyen a turistai, közgazdasági és közegészségügyi szempontok megkövetelnek.

Maga a legelső gyógytelep az észak-keleti Kárpátok ösfenyves rengetegében, hatalmas szikla-hegyek által összeszorított mély völgyben fekszik. Körül a határhegység égbetörő csúcsai: az Ünökő (2280 m.), a Korongyos (1894 m.), az Omuláj (1132 m.) és Klaj (2129 m.) hegyek turistáknak jutalmazó kirándulási pontokat nyújtanak. Közel fekszik Ó-Radna bánya város kohójával s nincesnek messze a történelmi nevezetességű borgói és ó-radnai szorosok.

Ugy a hely fekvése s a környezet bája, mint a víz kitűnősége s a levegő rendkívül tiszta volta e fürdőt valóban a legszebb üdülő helyülé varázsolják, s így, azt hisszük, nem lesz nehéz a közönség támogatását az átalakításokat és befektetéseket illetőleg kinyernünk.

Hazafias bizalommal kérjük ezek következtében, szíveskedjék ez iven egyelőre szíves aláírásával s a mennyiben az ügyet hathatósabban pártfogolni méltóztatik, esetleg több aláírással is támogatást gyűjteni és illetve felhatalmazni bennünket, hogy a 10 frtos kölcsön, esetleg nagyobb összeg utáni nyugtákat annak idején kiállithassuk és az összeget utánvételezhessük.

Egyesületünk kötelezi magát, hogy a nyugtából évenként sorsolás útján bizonyos mennyiséget bevált, és az aláírók részére aláírásuk arányához képest a fürdőben később meghatározandó előnyöket biztosít.

Az iverk lehetőleg október 11-ig az egyesület titkári hivatalához küldendők be.

Kolozsvárt, 1891. szeptember hó 3.

Az igazgató-választmány nevében

Honfui üdvözléssel

Br. Feilitzsch Arthur,

Radnóti Dezső,

alelnök.

titkár.

Báró Szentkereszty Ferencz temetése.

Villámgyorsan terjedt el mindenfelé a megdöbbentő hír, hogy Br. Szentkereszty Ferencz főrendiházi választott tag, kir. táblai bíró nincs többé. A hír hallatára összevesszen minden érző kebel, ki e vallásos és mély tudományú főurat ismerte.

történhetett az, hogy te úgy el bírtál rejtőzni szent kollegáid elől, hogy azok rád nem akadtak?

— Hogy kíváncsiságodat kielégítek, minden kérdésre őszintén fogok felelni — folytatá Csalárdfi, egy adag champagne-fagylalattal enyhítve gyomrának égető tüzet.

— Bizony barát lettem. Eleinte ugyan nehezen találtam bele magamat új helyzetembe, hanem később jól ment minden. Imádkoztunk, énekelünk, bőjtöltünk annyit, a mennyit csak a rend törvényei parancsoltak. A mikor aztán ezekkel is készen voltunk, jobb napok következtek. Vidám órák a komor falak között. Akkor bor, pecsénye és egyéb nyálánságok kárpótoltak minket szesz nélkülségeinkért. Néha még tánczra is kerekedtünk az egyik testvér hegedűjének hangjainál. Jó élet volt az, de végre is beleuntam. Terhemre volt látni a fiatalabb testvérek álszenteskedését. És vágni kezdtem a nagyvilágba, az elhagyott társadalom hullámozó árja közé.

— Szegény barátom, mennyit szenvedhetél! — sajnálkozott Csillámosi, s hogy elnyomja a részvét további kitörését, fölhajtott egy pohár maraschinót, melynek készítése módját azon időben nem sokan ismerték.

— De ez még mind semmi, barátom. A házfőnök kiolvasa szemeimből a rossz gondolatokat, melyek untalan szökésre késztettek! És megdorgált. Másod ízben a zsiros napok alatt három napi böjtire ítélte. Harmadszori alkalommal már kutyá-

Szegény és gazdag egyaránt érezte a veszteség súlyát, mert Báró Szentkereszty Ferencz halála azt a családot ejtette mély gyászba, mely székelypünkért fenkölt szellemével, dus vagyonával önzetlenül tesz, áldoz mindenkoron.

Hogy a nemes jószág feledve nincs és azt legálább tisztelettel meghálálni minden nemesen érző egyén erkölcsi kötelességének ismeri: a megboldogult Báró temetésén megnyugvással tapasztaltuk.

A remek ősi kastély gyászt öltött. A kesergők mély fájdalmát siri csend jelezte. Ilyen volt f. hó 22-én a zágoni Szentkereszty-kastély és környezete, midőn 1/4 10 órakor a vígtisztességétélre megérkeztek.

A család tagjain kívül ott láttuk Háromszék-megye főurait és notabilitásait. Kézdi-Vásárhely város Bartók Károly polgármesterrel, Kovács Daniel és Szabó Dénes tanácsosokkal képviseltette magát. Ott láttuk Benkő Sándor országgyűlési képviselőt is.

A kézdívasárhelyi humán intézetek, az országos veres kereszt egylet kézdívasárhelyi választmánya a tisztviselő- és bizottsági tagokkal képviseltette magát.

A boldogult báró örök nyugalmi helyéhez pont 10 órakor vonult a gyászmenet. Elöl a gyászoló család, a boldogult mélyen lesujtott menyasszonyával, kocsin a mágási kar, a tisztviselők, a küldöttek, Zágon intelligenciája, a kézdívasárhelyi humán intézetek zászlói, — minthogy a nemes báró mindeniknek bőkezű alapító tagja volt és nagylelkű nővére báró Szentkereszty Stephanie pedig ez intézeteknek nemcsak megteremtője, hanem élető lelke is — szintén mély gyászba vonva vitettek ki, 12 árva leány által kísérve.

A gyászszertartást Kovács Lajos zágoni plebános fényes segédlettel végezte, minthogy a kerületi főesperes, Báliut László nem jelenhetett meg.

A zágoni dalárda gyönyörű alkalmi gyászdalnak elhangzása után megtartott az engesztelő szentmise-áldozat is.

Zágon községben rég nem láttak oly fényes és mély bánattal teljes temetést, mint ma.

A gyászoló család fájdalmában osztoztunk mindnyájan és szívünk mélyéből kívánjuk, hogy a jó Isten e drága családot, mely székelységünknek nem csak büszkesége, hanem nemője is, őrizze meg minden szomorú csapástól s tegye áldottá drága életüket. A boldogult Báró ur porai felett örködjék a tisztelet, a hálából és szeretetből kifolyó kegyelet.

X. X.

T a n ü g y.

A háromszék-megyei tanítótestület kézdíi járásköre folyó év szeptember hó 26-án d. e. 8 órán kezdve Kézdi-Vásárhelyt a fin-iskolában gyűlést tart.

T á r g y s o r:

1. Elnöki megnyitó beszéd, melyben elnök indokolja, hogy miért hivatta a gyűlést ily későn és miért nem Makersra.
2. Jegyzőkönyv-olvasás és hitelesítés.
3. Gyakorlati tanítás.
4. A központi választmány által kitűzött tételt olvassa Kiss Jenő felsőnépiskolai ipartanító.

liter megjártam. Megostoroztak úgy, hogy még a jég sem veri el jobban a határt, mint a hogy engem végig nadrágolt hat fráter.

Az is igaz, hogy mikor szabadon éreztem kezeimet, a részébe csépelő atyáknak rohantam, s egyiknek bezuzni az orrát, másiknak két fogát beütöni, a harmadiknak pedig a fülét felényire leszakítani, nekem egy perc műve volt.

— Hahaha! vivát, éljen dicső barátom! — röhögött Csillámosi — hát kend még verekedett is? És mondd csak, mit kaptál ezért a drasztikus életvitelvévésért? Mert tudom, hogy ezt nem vittél el szárazon.

— Csekélységet, pajtás. Leszámítva azt a kis kikapándumot, a mit legyőzetésem után in contumaciám kaptam, egy hónapig voltam a szigorított karczer lakója.

— Na hiszen azt meg is érdemelted, pajtás. Ha én lettem volna a pater guardian: Isten a tanum, hogy úgy helyben hagytalak volna, hogy no! Mert bizony te nagy hálátlansággal fizetél a jószívű szerzeteseknek, kik tégedet az éhenhalástól mentettek meg — tartá a morálpédikációt Csillámosi volt szerzetes barátjához.

— Bánom is én, akár mint vélekedsz is rólam — folytatá Csalárdfi. — Te fölkértél, hogy multamat tárjam fel előtted, s ha épen akarod, el is hagyhatom közléseimet.

(Folytatása következik.)

5. A mult ülésről elmaradt vitatétel megvitatása
6. Baló László szava.
7. Ének-kettős; előadják: Makkai Dániel és Vajna Károly kézdívársárhelyi tanítók.
8. Indítványok.
A gyűlésre a tagokat és tanügybarátokat tisztelettel meghívja elnöki megbízásából
Dálnok, 1891. szeptember hó 17-én.

Benkő József,
járasköri jegyző.

A t. áll. isk. Gondnokságoknak és közs. Iskola-székeknek.

Vallás- és közoktatási m. kir. miniszter ur ö nagyméltósága f. hó 16-án 41921. sz. a kelt magas rendeletben kijelenti, hogy kívánatosnak tartja, hogy a népoktatási intézetekben az ifjuság hazánk nagy reformátora gr. Széchényi István születésének 100-ik évfordulóját ünnepélyesen ülj meg, s történetünk e nagy alakja iránt való kegyeletét látható módon is fejezze ki. E végből iskolai ünnep tartását óhajta, melyen a tanítók és az összes ifjuság vegyen részt, és az ifjuság alkalmas módon a polgári és hazafiai erényekre buzdíttassék.

Az emlékünnepe f. hó 21-én lenne megtartandó, de a mennyiben a hozzám csak ma érkezett magas rendelet nem jó kellő időben az iskolavezetők tudomására, más alkalmas napon rendeztessék. Ilyenül kínálkozik azon helyeken, hol a tanítás még nem vette kezdetét, az iskolaév ünnepélyes megnyitása; továbbá a jelen tanévben is egész ügyességgel felkarolásba ajánlott gyermek-istenítiszteletek egyike, vagy a szintén így javaslatba hozott iskolai millennium rendezése, vagy végre a tanító ur (tanítói kar) javaslatához képest meghatározandó iskolai Széchényi-emlékünnepe.

Kérem, hogy bármely alkalmas módon és időben tegyen az iskola eleget a nagym. miniszter ur rendeletének, s ezzel a hazafiai kegyelet és hála tartozásának a „legnagyobb magyar” örök-élő, érdemei iránt. Ülési jegyzőkönyv, vagy iskolabeléleti havi értesítés, vagy külön jelentés útján szíveskedjék legközelebb tájékoztatni az emlékünnepe megtartása és nevelő hatása felől.

Sepsi-Szentgyörgy, 1891. évi szept. hó 19-én.

Eötvös Károly Lajos
kir. tanfelügyelő.

Színészet.

Kézdí-Vásárhely, 1891. szept. 23.

Kovács Jenő színtársulata mult szombaton tartotta meg második előadását. Ezuttal „A majom és völgyén” került színre Faludi Vilmos urral. Erre az előadásra is csak annyit mondhatunk, hogy ismét csak a majom virtuozitása képezte a közönség érdeklődésének tárgyát. Denique a majmot látjuk, de hol van a társulat? Reméljük, hogy az igazgató ur nem képzeli azt, hogy csupán csak belső érték nélkül való látványosságokkal fogja az egész évadot kitölteni, és nem képzeli azt, hogy Faludi ur eltávózása után a néhány százezer emberrel fog nekünk műélvezetet szerezni. A mi közönségünk nagyon méltányos és elnéző, de végre is türelmét veszti s ez pedig teljesen egyenlő a társulat vagyoni romlásával. Semmi kifogásunk a látványosságok ellen, de meggyőződésünk, hogy a „magyar nemzeti színészet”-nek egy kissé magasabb hivatása van, mint kizárólag majomügyességekkel traktálni a közönséget.

Vasárnap ismét látványosságban volt alkalmunk gyönyörködni. „Lucifer, a zöld ördög” adatott telt ház előtt. Az egész darab egy roppant üresség, melyben egy rendkívül ügyes ördög mozog. Az ördögöt Faludi Vilmos vendég ur adta a nála szokásos bravúrral. Táncozt a közönség sokszor megtapsolta. A mellékalakok most is a szokott közpszerűséggel játsztak.

Kedden „Jokko, a braziliai majom” került színre, mely alkalommal ismét Faludi Vilmos ur volt az est hőse, a ki sok tapsot nyert ez uttal is nemcsak Jokko sikerült alakításáért, hanem a „Kozmopolitán” című tánc-egyvelegért is, melyet a silány zene dacára bámulatos tökélyvel adott elő. Közönség nagyon csekély számban volt.

Különfélek.

— A 24 ik honvéd gyalog-ezred városunkban állomásozó 3. zászlóalja mult vasárnap délelőtt 10 órakor tért vissza a beszüntetett gyakorlatokról. A polgárság, mely városunkban kitűnő jó viszonyban él a honvédséggel s mindig kiváló érdeklődéssel viseltetett honvédeink iránt, ezuttal is kifejezést adott a viszoulátás örömeinek. A tűzoltózenekar kivonult a város végére, s kísérve a bámulók és örvendezők nagy tömege által, zeneszó mellett kísérté be a honvédeket. Mindenki visszatért, csak a parancsnok maradt el, ki Brassóban az ezredparancsnokságot vette át ideiglenesen. Mint érdekes eseményt, meg kell itt említenünk, hogy a gyakorlatok alatt tartott díjlövészeteken hadosztály első díját Kis Mózes hadnagy, társas életünk kedvelt tagja, nyerte el. Erre nemcsak a zászlóalj, de mi is büszkéek vagyunk.

— Hymen. Dr. Balogh Vendel, városunk derék fiatal ügyvédje és szabadságot állományu honvéd főhadnagy, folyó hó 22-én esküdtött örök bűséget városunk egyik szépségének, Wertán Katinka kisasszonynak. A fényes esküvő után násztrakoma volt a Nr. 1. szállóban s ezután az ifjú pár Olaszországba ment nászútra.

— Mária Valéria főhercegnasszony — mint Ischlből jelentik a Montagsrevue-nek — örvendetes családi esemény bekövetkezését várja. A főhercegnasszony jó egészségben van és Ischlben szándékozik maradni.

— A gyulafalvi h. é. iparvasutnak a megyei vasutvonalhoz leendő csatlakozása tárgyában értekezlet tartatott e hó 20-án Kovásznán, mely alkalommal a kisajátítandó földterületekért járó kártalanítási egység-ár lett volna megállapítandó. Azonban némelyeknek magas követelése, másoknak makacssága miatt úgy szólnak majdnem hiába való volt a gyűlészés. Csak nagyon kevesen fogadták el a Horn Móríc ur által feljárt nagyon előnyös feltételeket. Érdekes, hogy némely fél olyan mesés összeget kívánt kiszakítandó földjéért, hogy így egy hold terület 7—8000 frt értékét képviselne.

— Gyászjelentés. Alulírtak a maguk és számos rokonok nevében melyen megsomórodott szívvel jelentjük forrón szeretett nagypénénk márkosfalvi Forró Mária özvegy Beczó Lázárnának élete 90-ik évében folyó szeptember hó 22-én reggeli 1 óra körül végelegyengülés folytán bekövetkezett gyászszos halálát. 25 évet boldog házasságban, 42 évet özvegyességében élt a feledhetetlen! Rokonai egy önfeláldozó, családja java- és boldogságáért küzdő rokoni, gondos háziasszonyt vesztek el. Hűt tetemei folyó hó 24-én d. n. 2 órakor fogtak az ev. ref. szertartás szerint örök nyugalomra helyeztetni, mely végtisztességre a rokonok, ismerősök és barátok szomoruan meghívatnak. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Márkosfalva, 1891. szeptember 22-én. Özv. Forró Jánosné sz. Beczó Borbála, Forró Albert, Forró Mária, férje Barabás Gyula és gyermekei, Forró Imre, neje Barabás Lotti és gyermekei, Forró Zsuzsanna, férje Lázár András és gyermekei, Forró Berta, férje Nagy Aron és gyermekei, Forró Cecília, férje Deák Domokos és gyermekei. Özv. Ince Györgyné Nagy Rózália és gyermekei, Baricz Irma, férje Cseh Viktor, Intze Kálmán, neje Imre Berta és gyermekei, Molnár Gizella és férje dr. Forrácz Antal.

— Üdvös mozgalom indult meg Kovásznán egy polgári olvasó-egylet létesítése tárgyában — írja levelezőnk. Tekintve, hogy ezen egyesület — ha létre jön — a második ilyenm. egylet lesz Kovásznán, melynek élén álló tekintélyes férfiak a népet igyekeznek a haladás és közművelődés mezejére koncentrálni, és tekintve, hogy fajunknak ezen a téren való tömörülése a hazafiság és a közgazdaság emelésére és fejlesztésére a leghelyesebb út: örömmel üdvözljük a most még csak bölcsőjében szunnyadó, de Isten segítségével már a közel jövőben életre ébredő hálás eszmét, s kívánjuk, hogy a nemes célú intézmény, melynek már eddig mintegy 30 pártoló tagja van, a társadalom javára kezdhesse meg pályafutását.

— Talált hullát. A napokban az erdőre fáért járó emberek egy erősen összevert hullát találtak a Veresvizbe dobva. A szerencsétlenül egy lemhényi kovácsmestert ismertek fel, ki időnként halat szokott hordani a Szalancz-füdrőre. Vizsgálat után mult szombaton temették el Esztelnek községben. Özvegyet és négy gyermeket hagyott hátra.

— A romániai utlevelek. Az ellenzéki román lapok — mint onnan írják — megtámadták a román kormányt, az Ausztria és Magyarországból bejövő

utasok utleveleivel szemben gyakorolt eljárásért. Barbárságnak nevezik az eljárást s annak visszavonását követelik. A kormány azonban úgy látzik nem is gondol erre. A napokban sok magyar és ausztriai illetőségű utast, kik Brailából Predaleon át Budapestre akartak utazni, vissza küldtek a határról, mert utlevél helyett igazolvánnyal utaztak. — Egy bukaresti távirat jelentése szerint a román minisztertanács közlelőbbről foglalkozott az utlevél-kérdéssel. Elhatározták a miniszterek, hogy az utlevél-rendszabályokat fentartják. De hogy a határszéli vidékeken a forgalomnak mégis ne legyenek türelhetlen akadályai, a minisztertanács azt a közvetítő intézkedést tette, hogy a katonai parancsnokok igazolványokat állíthattak ki a határszéli lakosság számára, mely három napi tartózkodásra jogosít fel ama szomszédállamok határszéli vidékén, melyek e tekintetben viszonyosságot gyakorolnak. Azt ugyan Románia nem szabhatja meg, hogy Magyarországon ki tartózkodhatik, de a romániai lakosságnak annyi haszna mégis van ebből az igazolványból, hogy ezzel legalább visszaeresszik Romániába s nem történik meg velük az, a mi az új drákói utlevelek első idejében nem egyszer megtörtént, hogy tudniillik nem eresztettek haza a dorobánczok olyan embereket, kiknek családjuk, házuk Romániában van.

— Elvi határozatok iparügyekben. A kereskedelmi miniszter legutóbb, konkrét esetek alkalmából, a következő két elvi határozatot hozta: A) Kézi zalogkölcson-üzletek nyitására az 1891. XIV. t. cikk alapján kiadott iparigazolványok a B) iparlajstromba vezetendők be. — Az iparúzők (iparosok és kereskedők) és tanonczai között a tanviszonyt szabályozó fölvételi szerződés a tanoncz fölvétele alkalmával — tekintet nélkül kikötött vagy törvényes próbaidőre — azonnal megköteendő.

— Egységes zóna idő. Folyó évi október hó elsejétől az egységes vasuti (zóna) időt fogadják el Európa összes vasutain, olyformán, hogy egész Európában az eddigi mintegy huszonegy idő helyett egész Európa területén csak négyféle vasuti idő lesz érvényben, melyek egymástól csak egész órákban különböznek; a percek tehát mindig és mindenütt egyezni fognak.

— Melyik lapra fizessünk elő? Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az „Egyetértés”, mely a mult január hó 1-én lépett fennállásának 25-ik évébe. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az Egyetértést népszerűvé. Szerkesztve úgy van ez az óriási terjedelmű lap, hogy egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgáljon. Mert az Egyetértésben naponként megtaláljuk a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányait a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárczacikkeket legjobb íróinktól, divatútditást Párisból stb. stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az Egyetértésnek e rovatával a versenyt kiállhatná. Ezzel szemben ott van az Egyetértésnek oldalokra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétszerűség tekintetében utólrérhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Különösen kiemelendőnek tartjuk itt mint egyik legfőbb érdemét az Egyetértésnek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetek által sem hagyta magát befolyásoltatni, hanem mint teljesen független lap fölülte áll minden pártérdeknek, s csak az igazságot szolgálja. Az országgyűlési tárgyalásokról hozott s az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű tudósításának is mindenkor a párttekinetekeken felülemelkedő részrehajlás nélkül szerzte olvasói között minden pártból találunk híveket. Az Egyetértés gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdáközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az Egyetértés kereskedelmi s földművelési tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az Egyetértésben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az Egyetértés a társadalom eme legnépesebb rétegeiben a már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipari és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az Egyetértés a legjobban informált lap Magyarországon. A rendes rovatokon s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bő tudósításokon kívül végre csak az Egyetértés 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos hírre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. Szóval, a ki olvasni valót keres, és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az Egyetértésre. Előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr, negyedévre 5 frt, egész évre 20 frt.

1891. szeptember hó 22-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	103.80
Magy. papírbjárdék 5%	101.10
Magyar vasuti kölcson	—
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	—
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	—
M. keleti vasuti államkötv. III.	111.—
Magyar földtehermentesítőkötvény	—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	—
Temes-bánáti földteherm. kötvény	—
Temes-bánáti földt. kötv. záradékkal	—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődéma-váltásigikötvény	—
Magyar nyeresemény-sorsjegykölcson	137.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	128.—
Osztrák járadék papirban	87.75
Osztrák járadék ezüstben	999.—
Osztrák járadék aranyban	106.—
1860. államsorsjegyek	137.50
Osztrák-magyar bank részvény	962.—
Magyar hitelbank részvény	352.—
Osztrák hitelintézet részvény	307.30
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.39
20 frankos arany	9.32
Német birodalmi márká	56.10
London (2 havi váltókért)	114.—
20 márká arany	11.54

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Ifj. Dobay János.

Nyílt tér.*

Selyem Grenadinek, fekete és színes (ugy min-
den világos színekben is)
95 krtól 9 frt 25 krig méterenkint (18 minő-
ségben) küld ruhadarabonkint és méteren-
kint portó- és vámmentesen **G. Hen-
neberg** gyári raktára Zürichben. Leve-
lekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovatban megjelent közleményekért felelősséget
nem vállal a szerk.

H i r d e t m é n y.

Kézdi-Vásárhelyt a Zsigmond-téren levő, Tóth Sámuel hagyaték-
kát képező emeletes ház köistállóval f. hó 28-én d. u. 3 órakor a ta-
nácsháznál tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog
adatni.

Szöcs János
megbíztott.

—26

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolesőbb magyar lap az

„Egyetértés”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség
lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és soka-
sága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag
tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a leg-
részletesebb s e mellett tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl.
Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazda-
közönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi
s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más
lap. A kereskedő az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-
ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában annyi regény ol-
vasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy
egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb
termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki ol-
vasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen
elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr, negyed évre
5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába kül-
dendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bér-
mentve küld.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1891. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. június hó 1-től.

Állomások	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat	Állomások	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.20	7.23		(ind.)	10.47	1.18
Botfalva		4.48	7.47	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk.)	12.28	2.49
Földvár		5.07	8.03		(ind.)	1.08	3.47
Mogyorós		5.26	8.23	Nagy-Enyed		1.35	4.07
Apáca		5.42	8.37	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk.)	2.21	4.40
Köpecz		6.02	8.57		(ind.)	2.31	4.52
Ágostonfalva		6.09	9.04	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	3.08	5.20
Alsó-Rákos		6.26	9.20		(ind.)	3.18	5.26
Homoród		6.55	9.46	Kolozsvár (vendéglő)	(érk.)	5.14	6.52
Kacza		7.12	9.59		(ind.)	6.08	7.40
Bene		7.32	10.20	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	10.44	11.51
Erked		7.52	10.36		(ind.)	11.04	12.09
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)		8.23	11.03	Budapest	(érk.)	6.35	8.40
Segesvár (vendéglő)	(érk.)	8.46	11.19				7.30
Medgyes	(ind.)	8.53	11.29				
		10.09	12.37				

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul délelőtt 12.04	Székely-Udvarhely	indul délután 3.15
Székely-Keresztur	12.40	Bögöz	3.45
Nagy-Galambfalva	1.19	Nagy-Galambfalva	4.11
Bögöz	1.37	Székely-Keresztur	4.48
Székely-Udvarhely	érkezik délután 2.11	Héjasfalva	érkezik este 5.22

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.